हे 'प्रजापते', 'त्वं', 'निधिपाः' शङ्खपद्मादीनां निधीनां पालकः,'पुराणः' जगतः स्रष्टृत्वादनादिः, 'देवानां','पिता' पालकः, 'प्रजानां' मनुष्यादीनां, 'जनिता' उत्पादयिता, 'विश्वस्य' सर्व्वस्य,'जगतः','पतिः' स्वामी,'परस्याः' अतिशयेन पालयिता। हे देव, विशेषेण ह्वयन्ते देवा अत्रेति 'विहवः' यज्ञः, तस्मिन् 'विहवे', 'नः' अस्मदीयम्, 'हविः', 'जुषस्व' ॥

अथ पुरोडाशस्य याज्यामाह। "तवेमे लोकाः प्रदिशो दिशश्च [३]। परावतो निवत उद्वतश्च। प्रजापते विश्वसृज्जीवधन्य इदं नो देव। प्रतिहर्य्य हव्यम्" इति। हे 'प्रजापते', 'इमे' 'लोकाः' भूरादयः, याश्च 'प्रदिशः' प्रधानभूताः प्राच्याद्याः, या अप्यन्या आग्नेयाद्याः 'दिशः', तत् सर्व्वं 'तव', एवाधीनम्; लोकविशेषाः ते 'परावतः' दूरदेशस्था द्वीपान्तरादयः, 'निवतः' न्यग्भूताः पातालादयः, 'उद्वतश्च' ऊर्द्ध्ववर्त्तिनः स्वर्गादयोऽपि। हे देव, त्वं 'विश्वसृत्' विश्वस्य स्रष्टा, पाता, वा, 'जीवेषु सर्व्वेषु, प्राणिषु 'धन्यः' ईश्वरः, 'जीवधन्यः', तादृशो भूत्वा 'नः' अस्मदीयं, 'इदं' 'हव्यं', 'प्रतिहर्य्य' प्रतिगृहाण ॥

अथ हविषः पुरोऽनुवाक्यामाह। "प्रजापतिं प्रथमं यज्ञियानाम्। देवानामग्रे यजतं यजध्वम्। स नो ददातु द्रविणꣳ सुवीर्य्यम्। रायस्पोषं विश्वतु नाभिमस्मे" इति। 'यज्ञियानाम्' यज्ञयोग्यानाम्,'देवानां',मध्ये 'प्रथमं' मुख्यं,'प्रजापतिं','यजतं' यजनीयम्, 'अग्रे' 'यजध्वम्, हे ऋत्विजः, आदौ पूजयत। 'सः' प्रजापतिः, 'नः' अस्मभ्यं, 'द्रविणं' धनं, 'रायस्पोषं' धनपुष्टिं,